

Tènues esclats pop

'Angus & Julia Stone' Festival Porta Ferrada Una arrrencada suau i refinada, idònia per a lànguids capvespres al costat del mar, la de Porta Ferrada en la seva parcel·la pop, aquest diumenge, després de l'estrena del festival amb Jordi Savall (divendres) i la Companyia Antonio Gades (dissabte). La parella de germans cantautors Angus & Julia Stone va desplegar el seu repertori d'interiors i clarobscurs, introspectiu però no turmentat, amb cromatisme sonor, tonades dolces i algunes sortides de guió, a l'Espai Port recuperat de Sant Feliu de Guíxols. El tàndem de Sydney té un nou àlbum a punt, Karaoke Bar (que sortirà el 4 de setembre), tot i que es va concentrar en el repàs del seu catàleg, que aquest any compleix la seva primera dècada. Encara amb llum diürna, es va endinsar en les cavil·lacions romàntiques de Losing You i en un Nothing Else puntejat per un breu solo de trompeta cool de Julia. Del fons de l'escenari va anar emergint el teló d'un cel estrellat, a mesura que Yellow Brick Road (una de les favorites d'ella) va anar elevat el to gràcies al quartet d'instrumentistes. Només guitarra elèctrica i puntejos de banjo a Private Lawns. A Just a Boy, Angus va permetre que sortís el Dylan que porta dins. Però sí que hi va haver novetats: tres, totes molt diferents, incloent-hi els dos avenços publicats fins ara del nou àlbum: Monroe, sustentat en un envoltant groove vagament funky, i, en el bis, Karaoke Bar, de càlides harmonies vocals. Abans, una tercera menció al disc, aquesta inèdita: Celestial Bodies, molt pop i amb substrat electrònic, que apunta nous camins. Entre totes elles, una selecció que va transitar per Wherever You Are, inspirada en "una pel·lícula tràgica", l'australiana Candy, i per From the Stalls, on Julia va poder lluir el seu to vocal aeri i trencadís, amb punts de contacte amb la textura d'una Stevie Nicks. En aquesta gira solen adaptar Stay With Me, de Sam Smith, però a Porta Ferrada la van substituir per un altre cover que ja han interpretat en altres visites: Ni tú ni nadie, d'Alaska y Dinarama, interpretada per Julia en un castellà correcte. Una llengua amb què es va familiaritzar, va explicar, amb un nòvio xilè "fa deu anys". Va ser rebuda com un detall simpàtic, tot i que no acabés d'encaixar amb el seu estil. Els Angus & Julia Stone més distintius van donar senyals de vida amb les intimitats etèries de For You i uns textos en què semblen anhelar sempre un ideal que no arriba, com a Big Jet Plane i Santa Monica Dream, tensions que Chateau va aconseguir alliberar. Ella es va desfer en elogis cap al seu germà i es va mostrar trista perquè el de Porta Ferrada era l'últim concert de la gira, però la melancolia és el territori en què Julia i Angus treuen el millor de si mateixos, i no és pas poc.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/07/13/tenues-esclats-pop-132389983.html>